

Kniha Daniel – sto päťdesiata deviata

Odhalenie troch anjelských dotykov v Danielovom videní: prorocké zjavenie

Jeff Pippenger

2024-03-26

V desiatej kapitole je Daniel trikrát dotknutý a tieto tri dotyky zodpovedajú trom prípadom, keď Daniel osobne zakúša „mareh“, videnie. Prvé i posledné zjavenie patrili Gabrielovi, poslovi Zjavenia Ježiša Krista. Gabriel je ten, kto berie posolstvo od Krista, ktoré Mu dal Otec, a odovzdáva ho prorokovi, ktorý ho má poslať cirkvám.

Ale ukážem ti, čo je zapísané v Písme pravdy; a niet nikoho, kto by so mnou pevne stál v týchto veciach, okrem Michala, vášho kniežaťa. Daniel 10:21.

Gabriel vie, že je stvorenou bytosťou, a preto priamo upozornil Jána v knihe Zjavenia, aby sa mu neklaňal.

A padol som k jeho nohám, aby som sa mu klaňal. Ale povedal mi: Hľaď, aby si to neurobil! Som tvoj spoluslužobník i spoluslužobník tvojich bratov, ktorí majú svedectvo Ježišovo. Bohu sa klaňaj, lebo svedectvo Ježišovo je duchom proroctva. Zjavenie 19,10.

Študent proroctva má preto pochopiť, že dôvod, prečo Gabriel uvádza, že nad ním niet nikoho v súvislosti s tým, „čo je zaznamenané v Písme pravdy“, má konkrétny prorocký účel. Keď poukazuje na skutočnosť, že iba Kristus rozumie Písmu lepšie než on sám, označuje Krista ako „Michala, vášho kniežaťa“. Michal však nie je iba knieža, je to archanjel.

No archanjel Michael, keď sa sporil s diablom a hádal sa o Mojžišovo telo, neopovážil sa vyniesť proti nemu rúhavý súd, ale povedal: Nech ťa Pán pokarhá. Júda 7.

Všetky tri dotyky sú teda anjelské dotyky a pri všetkých troch prípadoch, keď Daniel zakúša „mareh“, videnie, ide o anjelské pôsobenie. Tretí raz je Daniel dotknutý, aby bol posilnený, lebo predtým pri druhom dotyku stratil svoju silu.

A znova prišiel a dotkol sa ma ktosi, ktorý sa podobal človeku, a posilnil ma. I povedal: Muž veľmi milovaný, neboj sa; pokoj tebe, buď silný, áno, buď silný. A keď ku mne prehovoril, bol som posilnený a povedal som: Nech hovorí môj pán, lebo si ma posilnil. Nato povedal: Či vieš, prečo som prišiel k tebe? A teraz sa vrátim bojovať s kniežaťom Perzie; a keď odídem, hľa, príde knieža Grécka. Daniel 10:18–20.

Gabriel pripomína Danielovi, že „prišiel, aby“ Danielovi „dal porozumieť tomu, čo postihne tvoj ľud v posledných dňoch“, keď sa Daniela pýtal: „Vieš, prečo som prišiel k tebe?“ V súlade s tým, čo Daniela učil o posledných dňoch, Gabriel potom hovorí, že sa potom „vráti bojovať s kniežaťom Perzie; a keď odídem, hľa, príde knieža Grécka.“ Potom začína prorocké rozprávanie jedenástej kapitoly, ktoré opisuje, čo v posledných dňoch postihne sto štyridsaťštyri tisíc. Toto prorocké rozprávanie je zasadené do kontextu boja s „kniežaťom Perzie“ a „kniežaťom Grécka“.

Skutočné dejiny medzi Kýrom Veľkým a Alexandrom Veľkým trvali viac než dvesto rokov. No pri veľkom zemetrasení v jedenástej kapitole Zjavenia sú záverečné pohyby rýchle, a hneď ako je šieste kráľovstvo dobyté falošným kráľom severu, siedme kráľovstvo, desiati králi, znázornení Gréckom, sa okamžite zhodnú, že odovzdajú svoje kráľovstvo šelme.

Na jednej úrovni je v desiatej kapitole Daniela videnie „mareh“ použité sedemkrát. Uvažovali sme o štyroch z týchto siedmich výskytov a určili sme, že prvý odkaz predstavuje Danielovo rozpoznanie, že ešte pred tretím rokom Kýra Daniel porozumel videniu. V nasledujúcich troch odkazoch tri dotyky pri každom videní označujú Danielovu skúsenosť, keď sa prebúdzal zo smútenia počas dvadsiatichjeden dní. Jeho prebudenie oživenia je usporiadané podľa trojstupňového procesu večného evanjelia a tieto tri kroky sú znázornené anjelmi, hoci krokom číslo dva je Michael, archanjel, ktorý je tým, kto vzkriesil Mojžiša zo smrti a preniesol ho do neba.

Ostatné tri výskyty slova „vision“ v desiatej kapitole nie sú „mareh“, ale „marah“. „Marah“ je ženský rod slova „mareh“. Znamená videnie a v kauzatívnom zmysle „zrkadlo“ alebo „looking-glass“. Kľúčom k jeho definícii je to, že je „kauzatívne“. Je to videnie „the appearance“, ale odlišuje sa svojím rodom, čím označuje odlišné prorocké posolstvo. Ako naznačuje jeho význam, „zrkadlo“ implikuje, že tí, ktorí toto videnie vidia, vidia určitý druh odrazu. Toto je prvok tohto slova, ktorý je „kauzatívny“. Definícia kauzatívneho slova v kontexte „marah“ je hlboká.

Pojem „kauzatívny“ sa vzťahuje na koncept príčinnosti alebo na úkon spôsobenia, že sa niečo stane. V lingvistike, konkrétne v morfológii slovies, je kauzatívna forma gramatická konštrukcia, ktorá naznačuje, že podmet slovesa spôsobuje, aby iná osoba alebo vec vykonala dej opísaný slovesom. Napríklad v angličtine sa sloveso „čítať“ stáva kauzatívnym, keď povieme „prinútiť niekoho čítať“. Tu podmet spôsobuje, že iná osoba vykonáva činnosť čítania.

Kauzatívna forma naznačuje, že podmet nesie zodpovednosť za spôsobenie deja opísaného slovesom. „Kauzatívny“ označuje spôsob, akým sa zapríčiňuje, aby sa nejaký čin alebo udalosť uskutočnili. Pri všetkých troch prípadoch, keď Daniel používa hebrejské slovo „marah“, videnie, na ktoré sa hľadá, spôsobuje, že pozorovateľ sa mení na obraz, ktorý hľadá.

A v dvadsiaty štvrtý deň prvého mesiaca, keď som bol pri brehu veľkej rieky, ktorou je Hidekel, pozdvihol som svoje oči a hľadel som, a hľa, istý muž odetý do ľanového rúcha, ktorého bedrá boli opásané rýdzim zlatom z Úfazu. Jeho telo bolo ako chryzolit a jeho tvár ako zjav (mareh) blesku, jeho oči ako ohnivé fakle, jeho ramená a jeho nohy ako lesk lešteného bronzu a hlas jeho slov ako hlas zástupu. A ja, Daniel, som sám videl to videnie (marah), lebo muži, ktorí boli so mnou, to videnie (marah) nevideli; padla však na nich veľká triaška, takže utiekli a skryli sa. A tak som zostal sám a videl som toto veľké videnie (marah), no nezostala vo mne nijaká sila; lebo moja dôstojnosť sa vo mne obrátila na skazu a nezachoval som si nijakú silu. Predsa som však počul hlas jeho slov; a keď som počul hlas jeho slov, upadol som do hlbokého spánku na svoju tvár, s tvárou obrátenou k zemi. Daniel 10:4–9.

Na konci dvadsiatichjeden dní smútku, ktoré sa v posledných dňoch zhodujú s tromi a pol dňami, keď dvaja svedkovia ležia mŕtvi na ulici, bolo Danielovi náhle dané uzrieť zjav Krista a Jeho zjav je „ako zjav (mareh) blesku“. Táto udalosť na konci troch a pol dňa v jedenástej kapitole Zjavenia

spôsobuje oddelenie, lebo „muži, ktorí boli s“ Danielom, „nevideli videnie (marah); ale padla na nich veľká triaška, takže utiekli a skryli sa. Preto“ Daniel „ostal sám“, ale „muži, ktorí boli so mnou, [nevideli] videnie (marah); ale padla na nich veľká triaška, takže utiekli a skryli sa“.

Videnie, ktoré Daniel videl, keď bol sám, bolo ženským, kauzatívnym videním, ktoré Daniela pretvorilo na obraz tohto videnia. Táto premena sa uskutočnila tak, že Danielova ľudská sila bola odňatá a jeho krása sa zmenila na porušenosť.

„Samotné telo, v ktorom duša prebýva a prostredníctvom ktorého pôsobí, patrí Pánovi. Nemáme právo zanedbávať nijakú časť živého ústrojenstva. Každá časť živého organizmu patrí Pánovi. Poznanie nášho vlastného telesného organizmu by nás malo učiť, že každý úd má konať Božiu službu ako nástroj spravodlivosti.

„Nikto okrem Boha nemôže podmaniť pýchu ľudského srdca. Sami seba nemôžeme spasť. Sami seba nemôžeme znovuzrodiť. V nebeských nádvoríach sa nebude spievať nijaká pieseň: Mne, ktorý som miloval seba samého a obmyl seba samého, vykúpil seba samého, mne nech je sláva a česť, požehnanie a chvála. Toto je však základný tón piesne, ktorú tu na tomto svete spievajú mnohí. Nevedia, čo znamená byť tichým a pokorným srdcom; a ani to nechcú vedieť, ak sa tomu môžu vyhnúť. Celé evanjelium spočíva v učení sa od Krista, Jeho tichosti a pokore.“

„Čo je ospravedlnenie vierou? Je to Božie dielo, ktoré ukladá slávu človeka do prachu a koná pre človeka to, čo nie je v jeho moci vykonať pre seba samého.“ Testimonies to Ministers, 456.

Skúsenosť ospravedlnenia vierou je Božím dielom, ktorým sa sláva človeka kladie do prachu. Videnie, pred ktorým boli muži, čo boli s Danielom, prinútení utiecť, bolo „kauzatívnym“ ženským videním Kristovho zjavenia, a bezprostredne po tom, ako bola Danielova samospravodlivosť položená do prachu, boli naňho vložené tri anjelské dotyky, ktoré napokon zmocnili Daniela niest' posolstvo.

V roku 1888 zostúpil mocný anjel s posolstvom ospravedlnenia vierou, ako ho predložili starší Jones a Waggoner. Ten istý anjel opäť zostúpil 11. septembra 2001 s tým istým posolstvom ospravedlnenia vierou. To označilo začiatok spečat'ovania sto štyridsaťštyritisíc. Na konci spečat'ovania sto štyridsaťštyritisíc sa posolstvo zo začiatku opakuje, lebo Ježiš vždy znázorňuje koniec nejakej veci začiatkom nejakej veci.

Dňa 11. augusta 1840 zostúpil ten istý anjel a začal tie isté tri kroky, ktoré sa uskutočnili v rokoch 1840 až 1844. Tieto tri kroky sa začali zmocnením prvého anjela 11. augusta 1840, príchodom druhého anjela 19. apríla 1844 a príchodom tretieho anjela 22. októbra 1844. Táto história predobrazila zostúpenie prvého z troch anjelov 11. septembra 2001, po ktorom nasledoval druhý anjel pri sklamaní 18. júla 2020, a to sa uzatvára príchodom tretieho anjela pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

Na konci týchto dejín, keď Michael zostupuje, aby vzkriesil Mojžiša a Eliáša po troch a pol dňoch smrti na uliciach, ako je to znázornené v jedenástej kapitole Zjavenia, a ako je to takisto znázornené Danielovým dvadsaťjeden-dňovým smútením, Kristus opäť zostupuje. Najprv

predstavuje videnie svojej slávy, videnie, ktoré kladie slávu človeka do prachu a spôsobuje oddelenie. Keď je Daniel v prachu a po tom, čo sa Daniel zmenil hľadením na „kauzatívne“ ženské videnie, Gabriel sa ho prvý raz dotkne a postaví ho na jeho trasúce sa nohy.

Potom archanjel Michal zostupuje, aby „vzkriesil Mojžiša“, a druhýkrát sa dotýka Daniela, zanechávajúc ho bez sily, pretože bol premáhaný skutočnosťou, že skutočne hovoril so svojim Pánom. Potom prichádza Gabriel a tretíkrát sa ho dotýka a posilňuje ho pre dielo bytia zástavou v čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Tieto tri dotyky sú symbolmi troch anjelov zo Zjavenia štrnásťtej kapitoly, hoci sa odohrávajú v jedinom dni.

Skúsenosť prvého anjela zahŕňa zjavenie Krista ako blesku, „kauzatívne“ videnie, ktoré oddeľuje, a prvý dotyk, ktorý pozdvihuje Daniela z prachu jeho ľudskej slávy. Prvý anjel obsahuje všetky tri kroky zahrnuté v prvom, lebo predstavuje prvé poslanstvo. Nie je náhoda, že prvý dotyk je zaznamenaný vo veršoch DEVÄŤ až JEDENÁŠŤ.

A počul som hlas jeho slov; a keď som počul hlas jeho slov, upadol som do hlbokého spánku na svojej tvári, s tvárou obrátenou k zemi. A hľa, dotkla sa ma ruka, ktorá ma postavila na kolená a na dlane mojich rúk. A povedal mi: Ó, Daniel, muž veľmi milovaný, porozumej slovám, ktoré ti hovorím, a postav sa na svoje miesto, lebo teraz som poslaný k tebe. A keď ku mne prehovoril toto slovo, postavil som sa, trasúc sa. Daniel 10:9–11.

Skúsenosť druhého dotyku, ktorý vykonal sám Kristus, mení Daniela z človeka neschopného hovoriť na človeka schopného hovoriť so svojim Pánom. Pri druhom dotyku Daniel nemá dych, a preto je tu predstavený v bode prvého Ezechielovho poslania v tridsiatej siedmej kapitole.

A keď ku mne prehovoril takéto slová, obrátil som svoju tvár k zemi a onemel som. A hľa, ktosi, podobný synom človeka, dotkol sa mojich perí; vtedy som otvoril svoje ústa, hovoril som a povedal som tomu, ktorý stál pred mnou: Ach, môj pane, pre toto videnie sa na mňa obrátili moje bolesti a nezostalo vo mne nijakej sily. Lebo ako by mohol sluha tohto môjho pána hovoriť s týmto mojím pánom? Veď čo sa mňa týka, ihneď vo mne nezostala nijaká sila ani dych vo mne neostal. Daniel 10:15–17.

V druhom poslanstve Ezechiela má byť na kosti vydýchnuté poslanstvo od štyroch vetrov, aby ožili a povstali ako mocné vojsko. Zmocnenie tohto vojska predstavuje tretí dotyk.

Vtedy znovu prišiel a dotkol sa ma ktosi, ktorý mal vzhľad človeka, a posilnil ma. A povedal: Ó, muž veľmi milovaný, neboj sa; pokoj tebe, buď silný, áno, buď silný. A keď ku mne prehovoril, nabral som silu a povedal som: Nech môj pán hovorí, lebo si ma posilnil. Vtedy povedal: Vieš, prečo som prišiel k tebe? A teraz sa vrátim bojovať s kniežat'om Perzie; a keď odídem, hľa, príde knieža Grécka. Ale ukážem ti, čo je zaznačené v Písme pravdy; a niet nikoho, kto by so mnou stál v týchto veciach, iba Michael, vaše knieža. A ja som v prvom roku Dária Médskeho, práve ja, stál, aby som ho podoprel a posilnil. A teraz ti ukážem pravdu. Hľa, ešte povstanú traja králi v Perzii; a štvrtý bude omnoho bohatší než všetci oni, a svojou mocou skrze svoje bohatstvo podnieti všetkých proti gréckemu kráľovstvu. Daniel 10:18–11:2.

Posolstvo, ktoré privádza dvoch svedkov k životu v tridsiatej siedmej kapitole Ezechiela, je posolstvom islamu tretieho beda; avšak, riadok za riadkom, posolstvo, ktoré Gabriel označuje v znázornení, keď Michal vzkriesi Mojžiša a vezme ho do neba ako zástavu, je posolstvom posledného prezidenta Spojených štátov. Je to posolstvo šiesteho prezidenta (republikánskeho rohu), ktorý bol zabitý v roku 2020, tak ako bol zabitý aj pravý protestantský roh. V Danielovom rozprávaní vzkriesenie po dňoch smútku za pravým protestantským rohom viedlo k určeniu vzkriesenia republikánskeho rohu.

V desiatej kapitole Daniela sa slovo „videnie“ alebo „zjav“ používa sedemkrát. Týchto sedem odkazov je označených tým istým hebrejským slovom, s výnimkou toho, že v troch prípadoch je toto slovo v ženskom rode a v ostatných štyroch prípadoch je v mužskom rode. Keďže sedem je číslom dokonalosti a kombinácia tri a štyri, ktorá dáva sedem, je základnou charakteristikou knihy Zjavenia, v ktorej sú posledné tri zo siedmich cirkví, posledné tri zo siedmich pečatí a posledné tri zo siedmich trúb osobitne odlišené od prvých štyroch.

Knihy Daniel a Zjavenie sú tou istou knihou, a v tomto zmysle sú Daniel a Ján tým istým symbolom posledných dní. Videnie Krista v desiatej kapitole je videním Krista v prvej kapitole Zjavenia.

V prvej kapitole Zjavenia Ján počuje hlas za sebou a obracia sa, aby uvidel toho, ktorý hovorí.

V Pánov deň som bol v Duchu a počul som za sebou mocný hlas ako hlas poľnice, ktorý hovoril: Ja som Alfa i Omega, prvý i posledný; a čo vidíš, napíš do knihy a pošli siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Tyatíry, do Sard, do Filadelfie a do Laodicey. Zjavenie 1, 10. 11.

Či už ide o tri dotyky v desiatej kapitole Daniela, alebo o to isté videnie v prvej kapitole Zjavenia, alebo o dve posolstvá Ezechiela v tridsiatej siedmej kapitole, alebo o Izaiáša, ktorého sa dotkol rozžeravený uhlík z oltára, táto skúsenosť označuje zmocnenie záverečného varovného posolstva a toto posolstvo sa začína pri vzkriesení dvoch svedkov v júli 2023. Daniel, Ján, Ezechiel a Izaiáš všetci predstavujú posla, ktorý počuje za sebou „hlas“ zo „starých ciest“, pýtajúci sa: „Koho pošlem?“ Keď tento posol odpovie: „Hľa, tu som, pošli mňa,“ je posilnený a pozdvihuje svoj hlas ako ten, ktorý volá na púšti. „Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám.“

V tejto štúdii budeme pokračovať v našom nasledujúcom článku.

„Pri príležitosti, ktorú sme práve opísali, anjel Gabriel odovzdal Danielovi všetko poučenie, ktoré bol vtedy schopný prijať. O niekoľko rokov neskôr si však prorok túžil osvojiť viac o veciach, ktoré ešte neboli úplne vysvetlené, a znova sa oddal hľadaniu svetla a múdrosti od Boha. V tých dňoch som ja, Daniel, smútil za tri celé týždne. Nejedol som žiadny chutný chlieb, ani mäso, ani víno nevošlo do mojich úst, ani som sa vôbec nepomazal.... Potom som pozdvihol svoje oči a videl som, a hľa, istý muž, oblečený do ľanového rúcha, ktorého bedrá boli opásané rýdzim zlatom z Úfazu. Jeho telo bolo ako chryzolit a jeho tvár bola ako zjav blesku, jeho oči ako ohnivé facke, jeho ramená a jeho nohy sa leskli ako leštený bronz a hlas jeho slov bol ako hlas zástupu“ (Daniel 10:2–6).“

„Tento opis sa podobá tomu, ktorý podal Ján, keď sa mu Kristus zjavil na ostrove Patmos. Danielovi sa zjavil nik menší než Syn Boží. Náš Pán prichádza s iným nebeským poslom, aby Daniela poučil o tom, čo sa má odohrať v posledných dňoch.

„Veľké pravdy zjavené Vykupiteľom sveta sú určené tým, ktorí hľadajú pravdu ako skryté poklady. Daniel bol mužom vysokého veku. Jeho život plynul uprostred zvodov pohanského dvora, jeho myseľ bola zaťažená záležitosťami veľkej ríše. Predsa sa však od toho všetkého odvracia, aby pokoroval svoju dušu pred Bohom a hľadal poznanie zámerov Najvyššieho. Ako odpoveď na jeho prosby bolo sprostredkované svetlo z nebeských dvorov pre tých, ktorí budú žiť v posledných dňoch. S akou vrúcnosťou by sme teda mali hľadať Boha, aby otvoril náš rozum na pochopenie právd, ktoré nám boli prinesené z neba.“

„Iba ja, Daniel, som videl to videnie; muži, ktorí boli so mnou, to videnie nevideli; padla však na nich veľká triaška, takže ušli a skryli sa.... A nezostala vo mne nijaká sila; lebo moja krása sa vo mne zmenila na porušenosť a nezachovala sa vo mne nijaká sila“ (verše 7, 8). Všetci, ktorí sú skutočne posvätení, budú mať podobnú skúsenosť. Čím jasnejšie budú ich pohľady na veľkosť, slávu a dokonalosť Krista, tým živšie budú vidieť svoju vlastnú slabosť a nedokonalosť. Nebudú mať nijaký sklon nárokovať si bezhriešny charakter; to, čo sa im na sebe samých javilo ako správne a krásne, sa v protiklade ku Kristovej čistote a sláve ukáže len ako nehodné a porušiteľné. Keď sú ľudia oddelení od Boha a majú veľmi nejasné pohľady na Krista, vtedy hovoria: „Som bez hriechu; som posvätený.“

„Gabriel sa teraz zjavil prorokovi a takto ho oslovil: ‚Ó, Daniel, muž veľmi milovaný, porozumej slovám, ktoré ti hovorím, a postav sa vzpriamene; lebo teraz som poslaný k tebe.‘ A keď ku mne prehovoril tieto slová, postavil som sa trasúc. Potom mi povedal: ‚Neboj sa, Daniel, lebo od prvého dňa, keď si si zaumienil porozumieť a pokoriť sa pred svojím Bohom, tvoje slová boli vypočuté a ja som prišiel pre tvoje slová‘ (verše 11, 12).“

„Aká veľká pocta je preukázaná Danielovi od Velebnosti nebies! Teší svojho chvejúceho sa služobníka a uisťuje ho, že jeho modlitba bola vypočutá v nebi. Ako odpoveď na túto vrúcnu prosbu bol anjel Gabriel poslaný, aby zapôsobil na srdce perzského kráľa. Panovník počas troch týždňov, keď sa Daniel postil a modlil, odolával vnuknutiam Božieho Ducha, ale Knieža nebies, archanjel Michael, bol poslaný, aby obrátil srdce tvrdohlavého kráľa a priviedol ho k nejakému rozhodnému kroku ako odpoveď na Danielovu modlitbu.

„A keď ku mne hovoril takéto slová, obrátil som svoju tvár k zemi a onemel som. A hľa, ktosi, podobný synom ľudským, dotkol sa mojich pier.... A povedal: Človeče veľmi milovaný, neboj sa; pokoj tebe; buď silný, áno, buď silný. A keď ku mne prehovoril, bol som posilnený a povedal som: Nech hovorí môj Pán, lebo si ma posilnil“ (verše 15–19). Božská sláva zjavená Danielovi bola taká veľká, že jej pohľad nemohol zniesť. Potom nebeský posol zahalil jas svojej prítomnosti a zjavil sa prorokovi ako „ktosi, podobný synom ľudským“ (verš 16). Svojou božskou mocou posilnil tohto muža bezúhonnosti a viery, aby vypočul posolstvo, ktoré mu bolo poslané od Boha.

„Daniel bol oddaným služobníkom Najvyššieho. Jeho dlhý život bol naplnený vznešenými skutkami služby pre svojho Pána. Jeho čistota charakteru a neochvejná vernosť sa vyrovnávajú

jedine jeho pokore srdca a jeho skrúšenosti pred Bohom. Opakujeme: Danielov život je Bohom vnuknutým obrazom pravej posvätenosti.“ Posvätený život, 49–52.